

SZABADSÁG

Nem ehettem s az égbolt szép kék volt
Sültgalambbal nem kínált az égbolt
Éhgyomorral hordtam holtakat
Félszem babot rágtam vagy a számát
A halottak morzsával kínáltak
Szájuk szélén tucatszám tapadt
Fagyos morzsa karom derekukra
Kövek voltak húzott a sok hulla
Gyöngye voltam szomorú s kemény
A halottak tucatszámra sorra
Egymásfölé hullottak gödörbe
Győztem mert felettük álltam én
Élő fejfa két karom kitértam
Elzsibbadtak a karok a vállak
Nyújtóztam egy széleset nagyot
Féllábbal egy holt kalapján álltam
Egyedül az iszonyú világban
Örültem hogy életben vagyok
És éppen így nyújtóztam örültem
Ha a falak a szomszédban dőltek
S nem reám a nyirkos pincebolt
Vénasszonnyal és nyögös gyerekekkel
Minden megért ágyúzajos reggel
A szabadság Kánaánja volt
Oázis volt s a lábamat tettem
Oda hová épp tartotta kedvem
Bár rámcsapott ingerült parancs
Éheztem de már azon tünődtem
Mit teszek ha majd egyszer előttem
A pincebolt végleg fölszakad
S kélphetek okosult tanítvány
Sírból jöttem hallgathattok énrám
Lázár voltam Illés nem vagyok
Pogány lettem boldog túlvilágot
Kínálhatsz még ez életben várom
Szabadság szép lángoló napod